

# Edmond Regout in de Far West (slot)

Het maken van verre reizen is tegenwoordig niet zo bijzonder meer, maar een eeuw geleden was dat een hele onderneming. Wereldreizigers waren er rond 1900 maar weinig. Een van de uitzonderingen was Edmond Regout (1870-1926), een kleinzoon van de Maas-trichtse ondernemer Petrus Regout. In het familiearchief Regout bevinden zich 49 brieven die Edmond uit verre oorden naar huis stuurde en een aantal albums met de foto's die hij er maakte. Dit is de laatste aflevering van de vijfdelige serie, waarin wij hem volgen op zijn reis naar Amerika in 1895. Hij verbleef een paar maanden lang op de ranch van zijn vriend Leopold Beck in Glendive (Montana) om te helpen bij het vangen en het begeleiden van de paarden. Over enkele weken volgen nog vier afleveringen over zijn reizen naar Indië, Ceylon, Hongkong en Japan.



De oude Deadwood-pleisterplaats voor postkoetsen in Dickinson.

## Pseudo-stadjes

Het liefst vertoefde Edmond op de prairie of op de ranch. Het verblijf in stadjes als Glendive en Dickinson zag hij als een noodzakelijk kwaad.

'Beck gaat vertrekken naar Glendive, waar ik me vanaf morgen zonsopgang samen met nog een andere cowboy en 117 paarden bij hem moet voegen voor een verkoop die komende maandag plaatsvindt. Het zal moeilijk zijn de paarden tot daar te drijven, omdat er veulens bij zijn, maar de 'horse-hunt' is mijn specialiteit. De hele dagtocht van

morgen zal in beslag genomen worden met het oversteken van de rivier.'

Eenmaal aangekomen in Glendive, wilde hij er zo gauw mogelijk weer weg:

'Al sinds eergisteravond drentel ik hier rond, maar ik hoop vanavond naar de ranch te vertrekken. Beck zit hier met een karretje en een tweespan en ik met vier zadelpaarden. Eergisteravond brak hij de kabel van de pont aan de Yellowstone River, hier bij Glendive, en nu kun je alleen nog maar over in een schuitje. De paarden laten zwemmen gaat wel, maar er zouden zeker enkele verdrinken wegens de sterke stroom, de

draaikolken en het drijfzand bij de aanlegplaats. Ze zijn bezig een vlot te bouwen en misschien kunnen we vanavond over. Vanmorgen heeft Beck een foto laten maken van zijn paarden aan de overkant van de rivier. Ik moet er ook op staan, geloof ik. Wat zal ik blij zijn als ik morgen weer in de vrije prairie zit. Ik hou niet van een pseudo-stadje als Glendive.'

'Ik ga zelden naar de stad, want het bevalt me te goed in de prairie. Wanneer ik prairie zeg, moet ik niet vergeten dat de straten van Glendive eveneens deel uitmaken van de prairie. Glendive is een gat. Het is zo groot als Weert (gemeente Meerssen). Winkels en saloons enzovoort. De bar of saloon waar ik altijd heenga, heet 'Harry Helm's bon ton Saloon and Gambling Hall'. Ze betalen er rondjes van een dollar en vertellen al of niet sterke verhalen. Ik amuseer me er niet erg. "Oh ... shit!" Dan wandel ik op het trottoir van planken, waar ik edele dames van de grote wereld zie. "Oh ... shit!" Gisteren was hier een bal. Onnodig u de aan de dag gelegde gratie en elegantie te beschrijven. De heren dansten met een tabakspruim in hun mond en een tandenstoker eruit hangend. De dames kauwden kauwgom.'

In juli schreef hij vanuit Dickinson:

'Terwijl ik u schrijf, komt een soort acteur me onderbreken om mij te laten zien hoe praktisch zijn koffer is. Hij pakt alles uit en haalt er tenslotte een rokkostuum uit, dat hij met nadruk toont alsof hij wil zeggen dat hij uit het oosten komt, want in het westen heeft men geen rok. Ik doe

natuurlijk of ik achterlijk ben, terwijl ik me laat uitleggen wat dat voor iets is. Als hij er dan eindelijk mee klaar is, zeg ik hem dat ik mijn rok in New York heb gelaten, omdat ik niet weet wat ik er hier mee moet. Hij wilde zich voordoen als een beschaafd man, maar dat is niet gelukt. Verder is er in

hetzelfde logement nog een andere acteur, een dwerg die zich voortdoet zich voor als een mooie meneer. Hij komt niet hoger dan een stoel. Een grote cowboy, een kop groter dan ik, heeft hem met geweld meegenomen naar de fotograaf om zich naast hem te laten fotograferen.'

## I feel lonesome

In september keerde Edmond terug naar Europa. Behalve zijn brieven is van hem de tekst bewaard van een lezing getiteld 'Het Fokken van Paarden in de Far-West' en ook nog de volgende korte beschouwing over de levenswijze van de cowboy:

'De cowboy is een nomade. Op een goede dag arriveert hij, zet zich bij het keukenvuur en dan, na een half uur, vraagt hij of hij werk kan krijgen. Als het antwoord negatief is, blijft hij een dag of twee en verdwijnt dan. In het tegenovergestelde geval blijft hij enkele maanden en dan, op een morgen, komt hij zijn loon vragen en gaat weg zonder verdere opgaaf van redenen: "I feel lonesome, I quit." Zijn harde beroep maakt hem snel oud en niet echt geschikt voor een andere loopbaan. Zijn onbegrensde onafhankelijkheidszin zou zich daar bovendien tegen verzetten, want hij geeft de voorkeur aan zijn leven dat miserabel is, maar vrij van iedere dwang. Hij wordt weinig gewaardeerd, maar hij weet dat hij de inwoners van de stad ontzag inboezemt en dat is voor hem voldoende.'

Eric Scheepers en Rolf Hackeng

Bron: Familiearchief Regout.

## Nu in de boekhandel

Nu in de boekhandel en bij het RHCL: een selectie uit de sprokkels, die sedert 1992 in de Maaspost zijn verschenen

### Groot Verhalenboek van Maastricht

Sprokkels uit het archief

Walburg Pers/Regionaal Historisch Centrum Limburg. 50 sprokkels in 228 pagina's, rijk geïllustreerd. prijs: 19,50 euro.



historisch  
centrum  
 limburg



Leopold Beck, de eigenaar van de ranch waar Edmond verbleef.

## Archiefsprokkels

De vaste rubriek 'Archiefsprokkels' wordt verzorgd door medewerkers van het Historisch Centrum Limburg. Elke twee weken een hele pagina met een nieuw verhaal, opgediept uit de archieven van Maastricht. Eerder verschenen sprokkels kunt u nog eens nalezen op

www.rhcl.nl.  
Historisch Centrum Limburg, Sint Pieterstraat 7, 6211 JM Maastricht, tel. 043 - 328 55 00, info@rhcl.nl